

XVII TAVALINE PÜHAPÄEV B AASTAL

(Esimene lugemine 2Ku4 ,42-44)

Lugemine teisest Kuningate raamatust:

Neil päevil tuli keegi mees Baal-Saalisast ning tõi jumalamees Eliisale uudseleiba - kakskümmend odraleiba ja kotitäie vastvalminud vilja. Aga Eliisa ütles oma sulasele: "Pane need rahva ette, et nemad süüa saaksid." Aga tema küsis: "Kuidas peaks sellest jätkuma, et sada meest söönuks saaksid". Ning Eliisa vastas: "Anna need rahvale, sest nõnda ütleb Issand: Sellest saab neile küllalt ja jääb ülegi". Ning sulane viis leivad rahvale ja sündis nii, nagu Issand oli lasknud öelda.
See on Jumala Sõna.

(Vastulaul Ps145 , 8-9. 15-16. 17-18 R: 16)

R: Issand, sinu heldus toidab kõike mis hingab.

Issand on armuline ja halastaja,
kannatlik ja suur heldusest.
Issand on hea kõigile
ja tema halastus on üle kõigi tema tegude.
R:

Kõikide silmad on ootavalt sinu peal
ja sa toidad neid õigel ajal,
sina avad oma käe
ja sinu heldus toidab kõike mis hingab.
R:

Issand on õige kõigil oma teedel
ja püha kõigis oma tegudes.
Issand on ligi kõigile, kes teda appi hüüavad,
kõigile, kes teda tões appi hüüavad.
R:

(Teine lugemine Ef4 ,1-6)

Lugemine püha apostel Pauluse kirjast efeeslastele:

Vennad, mina, kes ma olen vang Issanda pärast, manitsen teid, et te käiksite väärilt oma kutsumuses, millega teid on kutsutud. Olge leplikud ja tasased, kannatlikud armastuses ja sallivad üksteise vastu ning kandke hoolt vaimuühitsuse eest rahusidemete läbi. Sest nii nagu ihu on üks ja vaim on üks, nõnda olete teiegi saanud kutsumuse ühises lootuses. Üksainus on Issand, üks on usk, üks ristimine ja üks Jumal, kes on kõikide Isa kõige üle ja kõige läbi, ning kes on teie kõikide sees.
See on Jumala Sõna.

(Salm enne evangeeliumi Lk 7,16)

Halleluuja. Suur prohvet on tõusnud meie keskelt
ja Jumal on külastanud oma rahvast. Halleluuja.

(Evangeelium Jh6 ,1-15)

Lugemine püha Johannese evangeeliumist:

Sel ajal tuli Jeesus Tibeeria poolt Galilea järve teisele kaldale. Ja palju rahvast käis tema järel, sest nad olid näinud tunnustähti, mida ta haigete juures tegi. Ning ta läks üles mäele ja istus seal ühes oma jüngritega. Aga Paasa - juutide püha - oli lähedal, ja kui Jeesus oma silmad üles tõstis ja nägi

palju rahvast enda juurde tulevat, ütles ta Filippusele: "Kust me ostame leiba, et nad saaksid süüa?" Aga seda ütles Jeesus selleks, et teda proovile panna, sest ta teadis, mida ta tahtis teha. Filippus vastas talle: "Kahesaja teenari eest ei jätkuks leiba, et igaüks neist saaks kasvõi väikese tüki".

Üks tema jüngritest, Andreas - Siimon Peetruse vend - ütles talle: "Siin on üks poiss, kellel on viis odrালেiba ja kaks kala, kuid mida saab sellest nii paljudele?" Jeesus aga kostis: "Pange inimesed maha istuma". Ja selles paigas oli palju rohtu. Ja neid, kes istusid, oli arvult umbes viis tuhat meest. Siis võttis Jeesus leivad, tänas ja andis neile, kes maas istusid, samuti ka nendest kaladest, nii palju kui nad tahtsid. Ja kui nad söönuks said, ütles ta oma jüngritele: "Koguge ülejäänud leivapalad kokku, et midagi raisku ei läheks!" Ja nad kogusid nendelt, kes olid söönud, kaksteist korvitäit leivapalu, mis oli üle jäänud viiest odrালেivast.

Kui rahvas nägi tunnustähte, mille Jeesus oli teinud, siis nad ütlesid: "Tema on tõesti see prohvet, kes pidi maailma tulema!" Aga Jeesus sai aru, et nad tahavad tulla ja teda vägisi kuningaks teha. Ning ta läks jälle eemale üles mäele ja oli seal üksinduses.

See on Issanda Sõna.

Sissejuhatus

Armsad õed ja vennad, miks me vajame Jumalat? Ma usun, et siinkohal võiks igaüks meist terve pika soovide ja lootuste nimekirja kokku panna, mis meile siis pähe tulevad, kui me Jumalast mõtleme. Aga miks peaks Jumal vajama meid, kui me ei näe temas muud eesmärki kui vaid meie soovide täitmine, justkui oleks ta meile vara kokkutassiv kratt või kinke jagav jõuluvana?

Milleks Jumal meid vajab, seda me kahjuks ei tea, kuid võibolla oleks siiski parem olla oma saatusega leplikum ja oma soovide nimekirja natuke lühendada, nii nagu elu seda meile ka õpetab.

Me loeme patutunnistuse...

Jutlus

Armsad õed ja vennad, kui ma olin veel noor preester - jajah, mida vanemaks preester saab, ja minagi olen hiljuti jälle aasta vanemaks saanud -, seda sagedamini algavad jutlused nende sõnadega... Niisiis, noore preestrina olin ma hästi agarust täis. Ma nõudsin endalt palju, ja niisamuti nõudsin ma teistelt - nii oma kaastöelistelt kui muidu koguduseliikmetelt. Kord ütles üks nendest mulle otse: tead, isa Rein, tegelikult peaksid sa laskma ennast kloonida, lasta teha endast nii umbes kümme koopiat, sest mida teised teevad, sellega pole sa kunagi rahul... Muidugi pean tunnustama, et niisugune jutt mind pahandas, kuid läbi mu pea oli jõudnud siiski juba lipsata, et tegelikult poleks see sugugi nii halb mõte, kui saaks endast kümme koopiat - mida kõike siis jõuaks ära teha!...

Jah, millegipärast on see kord juba nii, et meile meeldivad just need inimesed, kellega meil on sarnased põhimõtted, kes vaimustuvad samadest ideedest mis meiegi... ja mida muud sooviksime tungivamalt, kui et me kohtaksime elus rohkem just selliseid inimesi. Teadlased, kes igavuse peletamiseks igasugu imelikke katseid välja mõtlevad, on isegi tõestanud, et meile meeldivad inimesed, kelle näojooned on meie endi omadega sarnased. Nii et kui kõik inimesed oleksid niisugused nagu meie, siis olekski ju paradiis maa peale tulnud - vähemalt nii sosistab meie alateadvus meile kõrva.

Sellepärast on agar kristlane tihti lausa solvunud, et miks käib nii vähe inimesi kirikus. Näiteks minu praeguses koguduses on kirjade järgi peaaegu seitse ja pool tuhat liiget. Kui nad kõik tahaksid ühel pühapäeval kirikusse tulla, siis ei mahuks nad siia kuidagi ära. Praktikas on aga kirikud pooltühjad - Jõulud ja Ülestõusmispühad siiski välja arvata.

Muidugi oleks vaimulikud ja igapäevased kirikuskäijad rõõmsad, kui meiesarnaseid inimesi oleks rohkem, kuid nähtavasti on koguduse liikmete suurem

osa teistsuguse mõtlemisega. Mõnd neist olen vahel ka kohanud, kes võtavad oma suhtumise kirikusse kokku umbes nii: ma ei ole nii uskmatu, et kogudusest välja astuda, aga ma ei ole ka nii usklik, et kirikus käia. Teised, eriti nooremad liikmed, on vaimustatud nn "event"- ehk "sündmus" kristlusest. Nad reisivad kaugemale maa taha, et osaleda kiriklikel suursündmustel nagu Katholikentag, kui paavst külla tuleb või on mingi kiriklik muusikafestival. Tavaline pühapäevane jumalateenistus tundub neile aga igav.

Kuidas oleks, võibolla peaksimegi kõik endid klooni laskma, et kirikupingid ilusasti täis saaks? Võibolla oleks siiski mõttekas enne küsida, mis on siis meie ajal teisiti kui Jeesuse päevil? Jeesus jutlustas kolm aastat, ja lõpuks oli tal 12 lähemat jüngrit, ning veel on jutt 70nest jüngrist - st 12 olid tema vaimulikud kaastöölised ja 70 olid tema truu kogudus. Teiste jaoks korraldas ka Jeesus "evente" ehk "suursündmusi", nagu tänasest evangeeliumist lugeda. Ta toitmisel viisil 3000 ja hiljem veel 5000 meest, naised ja lapsed veel peale selle... kuid Jeesuse nii võidetud kuulajaskonnaga polnud asjad paremad kui tänapäeval. Inimesed, eriti noored inimesed, võtavad paavsti külla tulles peetavatest pidulikest teenistustest meeleldi osa, kuid mida paavst seejuures räägib, see läheb vaid vähestele korda - jutlus tundub pigem olevat just paras paus, mille ajal vaikselt mobiiltelefonist SMS-d, elektronkirjad ja sotsiaalvõrgupostitused üle kontrollida.

Kuid keegi pole meid kutsunud olema omast tarkusest selle maailma kohtumõistjad. Kindlasti on see kurb, kui me ei leia elus palju sõpru - inimesi, kes jagavad meie põhimõtteid. Kuid see ongi meie väljakutse: arvestada inimeste eripärasustega ja mõista, et teised pole alati süüdi, et nende mõtteviis on teistsugune kui meie õigeks peame.

Samuti ei tohiks me ise liigselt süütundele keskenduda, mis puutub meie laste kirikulähedusse. Mõned tänapäeva psühholoogid väidavad, et vaid 25% inimeses allub vanemlikule kasvatusel, ülejäänud eest hoolitseb geneetiline eelsoodumus ning ühiskondlikud ja keskkondlikud mõjud. Niisamuti näib usklikkus olevat omamoodi anne, nagu seda on võimed matemaatikas või muusikaline kuulmine - tänapäeval lihtsalt on inimestel oma usulise ruumi täitmisel palju muid võimalusi peale kristluse, nagu näiteks astroloogia, ufoloogia või kasvõi jalgpalli-haigus, mis kipub vahel ulatuma ehtsa religiooni mõttetusse. Ajaloost teame samas, et hoolas kirikuskäimine ei päästnud inimesi minevikus ei sõdade ega muu valitsetest lähtuva ülekohtu eest.

Ja kuigi meile võib vahel tunduda, et Jumalal oleks algusest peale lihtsam olnud ühe täiusliku inimese etaloni järgi palju sama suurepäraseid koopiaid vorpida, siis peame tunnustama tõsiasja, et küllap tal olid mõjuvad põhjused teha teistmoodi, ja meie peame sellega lihtsalt leppima. Aamen.